

დანიელის წიგნი — ნომერი ცხრამეტი

სიტყვის „საათი“ წინასწარმეტყველური მნიშვნელობა დანიელის წიგნში

Jeff Pippenger

2023-12-14

სიტყვა „საათი“, რომელიც ძველ აღთქმაში მხოლოდ დანიელის წიგნში გვხვდება, ყოველთვის რაიმე სახის სამსჯავროსთან არის დაკავშირებული. მესამე თავში იგი წარმოადგენს კვირადღის კანონს, ხოლო აქცენტი კეთდება დროშაზე, რომელიც შადრაქით, მეშაქით და აბედნეგოთია წარმოდგენილი.

მეოთხე თავში ეს აღნიშნავს პირველი ანგელოზის უწყების გაფრთხილების მოსვლას 1798 წელს. როდესაც ეს სიტყვა მეორედ არის გამოყენებული მეოთხე თავში, იგი აღნიშნავდა საგამომძიებლო სამსჯავროს გახსნას 1844 წლის 22 ოქტომბერს. მეოთხე თავში სიტყვა „საათი“-ს ეს ორი გამოყენება აღნიშნავს პირველი და მეორე ანგელოზების უწყებათა ისტორიას 1798 წლიდან 1844 წლამდე. ეს ისტორია არის გამოცხადების მეათე თავის შვიდი ქუხილის ისტორია. შვიდი ქუხილი წარმოდგენილია იმით, რომ სიტყვა „საათი“ მეოთხე თავში ორჯერ არის გამოყენებული, და, მაშასადამე, ასევე აღნიშნავს მესამე ანგელოზის ისტორიას 1989 წლიდან, ვიდრე მალე მოსასვლელ კვირადღის კანონს.

მეხუთე თავში სიტყვა „საათი“ ასევე წარმოადგენს საკვირაო კანონს, თუმცა იქ აქცენტი გაკეთებულია ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს, შეერთებული შტატების, დასასრულზე, როგორც ეს წინასწარ არის ნაჩვენები ბიბლიური წინასწარმეტყველების პირველი სამეფოს, ბაბილონის, დასასრულით. მესამე თავში აქცენტი იყო ღუმელში მდგომ ნიშანზე, ხოლო მეხუთე თავში აქცენტი ბელშაცარის ხვედრსა და მის განსაკუთრებულ სამსჯავროზეა, თუმცა საბოლოოდ დანიელიც შემოდის თხრობაში, ნიშნის სახით.

კვირის კანონის დროს წარმოდგენილია ნაბუქოდონოსორის კურთხევის „საათი“ და ბელშაცარის სიკვდილი. მეოთხე თავში სამსჯავროს გახსნად წარმოდგენილი „საათი“ აღნიშნავს საგამომძიებლო სამსჯავროს გახსნას 1844 წლის 22 ოქტომბერს, და აგრეთვე აღნიშნავს აღმასრულებელი სამსჯავროს გახსნას კვირის კანონის დროს. იქნება ეს 1844 წლის 22 ოქტომბერს ზეციურ საწმიდარში სამსჯავროს წიგნების გახსნა, თუ იმათზე მოწეული ღვთის სამსჯავროს დასაწყისი, რომელთაც ხსნა უარყვეს, კვირის კანონის დროს აღმასრულებელი სამსჯავროს დასაწყისში ორივე მოახლოებული სამსჯავროს გაფრთხილება დანიელის მეოთხე თავში წარმოდგენილია სიტყვა „საათის“ პირველი გამოყენებით, ხოლო ამ ორი სახის სამსჯავროდან თითოეულის ფაქტობრივი დასაწყისი წარმოდგენილია მეოთხე თავში სიტყვა „საათის“ მეორედ გამოყენებით.

ტერმინ „საათი“-ს გრამატიკული განსაზღვრება, როგორც მას დანიელი იყენებს, არის ის, რომ იგი „პოლისემიაა“. პოლისემია არის სიტყვა, რომელსაც აქვს სხვადასხვა განსაზღვრება, რომლებიც ყველანი შეიძლება ერთსა და იმავე სათაურქვეშ

გაერთიანდეს. ხუთივე შემთხვევაში, როცა დანიელი სიტყვა „საათს“ იყენებს, იგი განკითხვას ეხება, თუმცა თითოეული მათგანი სხვადასხვა ასპექტს განიხილავს ან ღვთის საზღაურისმიგებელ განკითხვაში, რომელსაც მისი აღმსრულებელი განკითხვა ეწოდება, ან ღვთის საგამომძიებლო განკითხვაში, სადაც იგი განსაზღვრავს, ვინ იქნება ან არ იქნება გადარჩენილი. იქნება ეს საგამომძიებლო განკითხვა, რომელიც 1844 წლის 22 ოქტომბერს დაიწყო, თუ აღმსრულებელი განკითხვა, რომელიც მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონის დროს იწყება, ორივე განკითხვა თავისი ბუნებით პროგრესულია. ღვთის საზღაურისმიგებელი, ანუ აღმსრულებელი, განკითხვა საკვირაო კანონიდან იწყება და თანდათანობით ძლიერდება, საბოლოოდ კი აღწევს ადამიანური მადლის ვადის დახურვასა და უკანასკნელ შვიდ წელულამდე.

დანიელის მეხუთე თავი იყენებს სიტყვას „საათი“, რათა წარმოაჩინოს ღვთის აღმასრულებელი სამსჯავრო, რაც გამოხატულია ბელშაცარის სიკვდილითა და იმ ერის დასასრულით, რომელსაც იგი მართავდა.

იმავე საათში გამოვიდა კაცის ხელის თითები და წერდა სასანთლის წინ, მეფის სასახლის კედლის ბათქაშზე; და მეფემ იხილა ხელის ის ნაწილი, რომელიც წერდა. დანიელი 5:5.

აღმასრულებელი განაჩენი იწყება კვირა დღის შესახებ კანონით, რომელიც ასევე წარმოდგენილია ნაბუქოდონოსორის მიერ ოქროს კერპის მიძღვნიტ, მაგრამ ის „საათი“ უფრო მეტად ეხება ღვთის ხალხის ხსნას იმ კრიზისში, რომელიც კვირა დღის შესახებ კანონით არის გამოწვეული. ტვიროსის მეძავის, და ასევე შეერთებული შტატების, აღმასრულებელი განაჩენი იწყება კვირა დღის შესახებ კანონით, რომელიც არის ის „საათი“, რომელიც დანიელის წიგნში განკითხვის სიმბოლოს წარმოადგენს.

და მოვისმინე სხვა ხმა ზეციდან, რომელიც ამბობდა: გამოდით მისგან, ჩემო ხალხო, რათა არ გახდეთ მისი ცოდვების თანაზიარნი და რათა არ მიიღოთ მისი წყლულთაგან. რადგან მისი ცოდვები ცამდე მისწვდა, და ღმერთმა გაიხსენა მისი უსამართლობანი. მიაგეთ მას, როგორც მან მოგაგოთ თქვენ, და ორმაგად მიუზღეთ მისი საქმეებისამებრ; იმ სასმისში, რომლითაც მან აავსო, ორმაგად აუვსეთ მას. რამდენადაც თავი განადიდა და განცხრომით იცხოვრა, იმდენივე ტანჯვა და გლოვა მიეცით მას; რადგან თავის გულში ამბობს: დედოფლად ვზივარ, ქვრივი არა ვარ და გლოვას არასოდეს ვიხილავ. ამიტომ მოვა მისი წყლულები ერთ დღეს: სიკვდილი, გლოვა და შიმშილი; და მთლიანად დაიწვება ცეცხლით, რადგან ძლიერია უფალი ღმერთი, რომელიც სჯის მას. და დედამიწის მეფენი, რომელთაც მასთან იმრუშეს და განცხრომით იცხოვრეს, იტირებენ მასზე და იგლოვებენ მის გამო, როცა იხილავენ მისი წვის კვამლს, შორიდან მდგომნი მისი ტანჯვის შიშით და იტყვიან: ვაი, ვაი, დიდო ქალაქო ბაბილონო, ძლიერო ქალაქო! რადგან ერთ საათში მოვიდა შენი სასჯელი. გამოცხადება 18:4–10.

კვირის პირველი დღის შესახებ კანონი შეერთებულ შტატებში, რომელიც არის აღმასრულებელი სამსჯავროს დასაწყისი და რომელიც ასევე პროგრესულია, იწყება იმ „საათში“, როდესაც ღვთის შვილები, რომლებიც ჯერ კიდევ ბაბილონში არიან, დროშით იწოდებიან გარეთ. ეს არის ის „საათი“, როდესაც სამსჯავრო მოდის „იმ დიდ

ქალაქზე, ბაბილონზე“. მისი სამსჯავრო, წარმოდგენილი სიტყვით „საათი“, მოიცავს იმ პერიოდს, როდესაც ღვთის სხვა ფარა ბაბილონიდან იწოდება გარეთ.

და იმ დღეს იქნება იესეს ფესვი, რომელიც დადგება ხალხთა ნიშანად; მას მიმართავენ წარმართნი, და მისი განსასვენებელი დიდებული იქნება. და მოხდება იმ დღეს, რომ უფალი მეორედ გაიწვდის თავის ხელს, რათა კვლავ მოიპოვოს ნაშთი თავისი ხალხისა, რომელიც დარჩება, აშურიდან, ეგვიპტიდან, ფათროსიდან, ქუშიდან, ელამიდან, შინარიდან, ხამათიდან და ზღვის კუნძულებიდან. და აღმართავს იგი ნიშანს ერებისთვის, და შეკრებს ისრაელის განდევნილთ, და თავს მოუყრის იუდას გაფანტულთ დედამიწის ოთხივე კიდიდან. ესაია 11:10–12.

უფალმა 1844 წელს პირველი ანგელოზის მოძრაობაში ხალხი ბაბილონიდან გამოიხმო, და იმ ისტორიის მეორე ანგელოზი უკანასკნელ დღეებში უნდა განმეორდეს, როდესაც „უფალი კვლავ, მეორედ, ხელს გაიწვდის თავისი ხალხის ნაშთის დასაბრუნებლად.“ ხალხის ის ნაშთი, რომელსაც იგი „კვლავ“ იხმოვს გამოსასვლელად, არ არის დროშა, რადგან დროშა არის „იესეს ფესვი,“ რომელიც აღდგება როგორც „დროშა,“ რომელსაც „წარმართები მოიძიებენ“. მეორედ ღმერთი ერებს ბაბილონიდან გამოიხმოვს.

იგი ამას აღასრულებს, უპირველესად შეკრებას „ისრაელის განდევნილთ“, რომელნიც არიან „იუდას გაფანტულნი“ და რომელნიც მოდიან „დედამიწის ოთხი კიდიდან“, როდესაც ისინი შეიკრიბებიან ერთად გამოცხადების მეთერთმეტე თავში აღწერილი ქუჩაში მკვდრად დაწოლის სამნახევარი დღის დასასრულს, რომელიც ეზეკიელის მკვდარი და გამხმარი ძვლების ველზე გადის.

„საათი“, როდესაც „ბაბილონის“, იმ „დიდი ქალაქის“, აღმასრულებელი სამსჯავრო იწყება, იგივე „საათია“ გამოცხადების მეთერთმეტე თავში მოხსენიებული „დიდი მიწისძვრისა“. ღვთის აღმასრულებელი სამსჯავრო სწორედ იმ „საათში“ იწყება, რადგან გამოცხადების მეთერთმეტე თავში მიწისძვრის „საათში“ შვიდი ათასი იღუპება. ეს შვიდი ათასი წარმოდგენილი იყო ნაბუქოდონოსორის „უძალოვანესი კაცებით“, რომლებიც დაიხოცნენ შადრაქის, მეშაქისა და აბედნეგოს ღუმელში ჩაგდებისას, იმ ღუმელში, რომელიც ჩვეულებრივზე „შვიდგზის“ მეტად იყო გახურებული. საფრანგეთის რევოლუციის დროს „შვიდი ათასი“ წარმოადგენდა საფრანგეთის სამეფო გვარს, ანუ მის ძლიერ კაცებს. არა მხოლოდ ბელშაცარი იქნა მოკლული მეხუთე თავში, არამედ მისი ლაშქარიც განადგურდა. საკვირაო კანონის „საათი“ იწყებს დევნას, რომელიც წარმოდგენილია ღვთის ხალხის ღუმელში ჩაყრით, მაგრამ ამავე დროს იგი აღნიშნავს ღვთის აღმასრულებელი სამსჯავროს დასაწყისს დიდ ქალაქ ბაბილონზე.

ეს ასევე არის „ჟამი“ იმ დიდი მიწისძვრისა, გამოცხადების მეთერთმეტე თავში მოხსენიებული დიდი მიწისძვრისა, როდესაც უფსკრულიდან ამომავალი მხეცის მიერ ქუჩაში დახოცილი, წინათ მკვდარი ძვლები ნიშნად აღიმართებიან ზეცად. იქვე ეს ასევე იგივე „ჟამია“, როდესაც ისმის მესამე „ვაი“, რომელიც ასევე მეშვიდე საყვირია. მეშვიდე საყვირი მესამე „ვაია“, და იმ საბოლოო „ვაის“ საყვირის დანიშნულება არის არა მხოლოდ მათზე მსჯავრის მოტანა, ვინც საკვირაო თაყვანისცემას ამკვიდრებს, არამედ აგრეთვე ერების განრისხებაც. მესამე „ვაი“, მეშვიდე საყვირი და ერების განრისხება — ყოველივე ეს სიმბოლოებია, რომლებიც ისლამის წინასწარმეტყველურ

როლს ეხება, და ყოველივე ისინი განთავსებულია დიდი მიწისძვრის „ჟამში“.

და მოესმათ მათ ზეციდან დიდი ხმა, რომელიც ეუბნებოდა: ამოდით აქ. და ავიდნენ ზეცად ღრუბელში; და იხილეს ისინი მათმა მტრებმა. და იმავე ჟამს მოხდა დიდი მიწისძვრა, და ქალაქის მეთაუდი დაეცა, და მიწისძვრაში მოკლულ იქნა შვიდი ათასი კაცი; ხოლო დანარჩენნი შეძრწუნდნენ და დიდება მისცეს ზეცის ღმერთს. მეორე ვაება გადაიარა; და, აჰა, მესამე ვაება მალე მოდის. და ჩაჰბერა მეშვიდე ანგელოზმა; და გაისმა ზეცაში დიდი ხმები, რომლებიც ამბობდნენ: ამ ქვეყნიერების სამეფოები იქმნენ ჩვენი უფლისა და მისი ქრისტეს სამეფოებად, და იგი იმეფებს უკუნიითი უკუნისამდე. და ოცდაოთხი უხუცესი, რომლებიც ისხდნენ ღვთის წინაშე თავიანთ ტახტებზე, პირქვე დაემხნენ და თავყანი სცეს ღმერთს, და თქვეს: გმადლობთ შენ, უფალო ღმერთო ყოვლისშემძლეო, რომელიც ხარ, და იყავი, და მოსახვედრი ხარ; რადგან მიიღე შენი დიდი ძალაუფლება და იმეფე. და განრისხდნენ ხალხები, და მოვიდა შენი რისხვა და მკვდართა ჟამი, რათა გასამართლდნენ, და რათა მიაგო საზღაური შენს მსახურებს — წინასწარმეტყველებს, და წმიდებს, და მათ, რომელთაც ეშინიათ შენი სახელისა, მცირეთაც და დიდთაც; და დაღუპო ისინი, რომელნიც ღუპავენ ქვეყანას. გამოცხადება 11:12–18.

ეზეკიელის მკვდარი ძვლები „ღრუბელში ზეცად“ აღავლენენ; და მათი „მტრები“ ხედავენ „მათ“ იმ „საათში“, როცა ნაბუქოდონოსორის საკრავები იწყებს ჟღერას, ხოლო ტვიროსის მეძავი იწყებს გალობას და განდგომილი ისრაელი იწყებს ცეკვას. განდგომილი ისრაელი წარმოადგენს ცრუ წინასწარმეტყველს, მეფე ნაბუქოდონოსორი არის გველეშაპი, ხოლო ტვიროსის მეძავი არის მხეცი. ცეკვა ნაჩვენებია ბაალის წინასწარმეტყველებისა და აშერას კერპთმსახური წინასწარმეტყველების მიერ ელიას ისტორიჯა. იგი ასევე ნაჩვენებია იყო სალომეს, ჰეროდის ასულის, ცეკვით. ბაალი არის ცრუ მამრობითი ღვთაება, ხოლო აშთაროთი არის აშერას კერპთმსახური წინასწარმეტყველების ღმერთი, რომელიც მდებრობითი ღვთაებაა. ისინი ერთად წარმოადგენენ ეკლესიის (ქალის) და სახელმწიფოს (კაცის) გაერთიანებას. ისინი ერთად წარმოადგენენ ამერიკის შეერთებული შტატების ცრუ წინასწარმეტყველს. სალომე მიუთითებს, რომ ცრუ წინასწარმეტყველი არის რომის ასული, რომლის ხატება არის ეკლესიისა და სახელმწიფოს გაერთიანება ამერიკის შეერთებულ შტატებში.

ამიტომ იმ დროს ზოგიერთმა ქალდეველმა მოახლოვდა და იუდეველებს დასდო ბრალი. მიუგეს და უთხრეს მეფე ნაბუქოდონოსორს: მეფეო, იცოცხლე უკუნისამდე. შენ, მეფეო, გამოსცე ბრძანება, რომ ყოველი კაცი, რომელიც მოისმენს საყვირის, სალამურის, ქნარის, სამკუთხა საკრავის, ფსალტირის, სტვირის და ყოველგვარი საკრავის ხმას, დაემხო და თავყანი სცეს ოქროს კერპს; ხოლო ვინც არ დაემხოდა და არ სცემს თავყანს, ჩავარდნილ იქნეს ცეცხლით გავარვარებული ღუმელის შუაგულში. არიან ზოგი იუდეველნი, რომლებიც ბაბილონის სამთავროს საქმეთა ზედამხედველებად დააყენე: შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგო; ამ კაცებმა, მეფეო, არად ჩაგაგდეს შენ: არც შენს ღმერთებს ემსახურებიან და არც იმ ოქროს კერპს სცემენ თავყანს, რომელიც შენ აღიმართე. დანიელი 3:8–12.

იმ „საათში“ შადრაქის, მეშაქისა და აბედნეგოს მტრებმა დაინახეს, რომ მათ უარი თქვეს მხეცის ნიშანზე, და შემდეგ მეფეს მიმართეს თხოვნით, აღესრულებინა დადგენილი სასჯელი. იმ „საათში“ ცხადდება კვირა დღის კანონი, რომელიც არის შერყევა, რომლითაც მიწის მხეცი (მიწისძვრა) წინ აღუდგება, და ვლინდება ნაბუქოდონოსორის რისხვა და მძვინვარება.

მაშინ ნაბუქოდონოსორმა თავისი მძვინვარებისა და რისხვისას ბრძანა, მოეყვანათ შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგო. მაშინ ეს კაცები მეფის წინაშე მოიყვანეს. დანიელი 3:13.

დევნა, რომელიც ხორციელდება ღვთის ორ მოწმეზე (შადრაქზე, მეშაქსა და აბედნეგოზე), ხორციელდება მაშინ, როდესაც ისინი უარს ამბობენ თაყვანისცემით დახრაზე, ანუ, როგორც გამოცხადების მეთერთმეტე თავი მიუთითებს — ისინი თავიანთ ფეხზე დგანან.

სამი დღისა და ნახევრის შემდეგ კი ღმერთისაგან მომავალი სიცოცხლის სული შევიდა მათში, და დადგნენ თავიანთ ფეხებზე; და დიდი შიში დაეცა მათ მხილველთ. და მოესმათ მათ დიდი ხმა ზეციდან, რომელიც ეუბნებოდა: ამოდით აქ. და ავიდნენ ზეცად ღრუბელში; და მათმა მტრებმა იხილეს ისინი. გამოცხადება 11:11, 12.

თავის დახრაზე უარის თქმით, ისინი თავიანთ ფეხებზე დგანან, როგორც ეზეკიელის ძლევაძმოსილი ლაშქარი. ისინი დგანან მაშინ, როდესაც იღებენ და შემდეგ აცხადებენ დაბეჭდვის უწყებას, რომელიც აპროტესტებს შეერთებულ შტატებში ეკლესიისა და სახელმწიფოს კავშირის ჩამოყალიბებას, აფრთხილებს მალე მოსალოდნელი კვირადღის კანონის შესახებ და მიუთითებს, რომ ღვთის სამაგიეროსმგებელი სამსჯავრო უკვე აღსრულების ზღვარზეა მესამე ვაების ისლამის მიერ. შუალამის ძახილის უწყება წარმოდგენილია იმ „საიდუმლოთი“, რომელიც დანიელს მეორე თავში გამოეცხადა, და როდესაც ღვთის უკანასკნელი დღის ხალხი დამკვიდრდება იმ „ქეშმარიტებაში“, მათ ვერაფერი შეარყევს და არც შეირყევინ მოახლოებული მიწისძვრის გამო.

„ბეთელ-კრიკში საქმე იმავე წესის მიხედვით მიმდინარეობს. სანატორიუმის ხელმძღვანელებმა ურწმუნონი თავიანთ წრეებში შეურიეს და მეტ-ნაკლებად თავიანთ საბჭოებშიც დაუშვეს, მაგრამ ეს ჰგავს საქმეზე თვალდახუჭული წასვლას. მათ აკლიათ განსჯის უნარი, რათა დაინახონ, რა შეიძლება ნებისმიერ დროს დაგვატყდეს თავს. არსებობს სასოწარკვეთილების, ომისა და სისხლისღვრის სული, და ეს სული დროის თვით დასასრულამდე უფრო და უფრო გაძლიერდება. როგორც კი ღვთის ხალხი თავიანთ შუბლზე დაიბეჭდება — ეს არ არის რაიმე ბეჭედი ან ნიშანი, რომელიც ხილული შეიძლება იყოს, არამედ ქეშმარიტებაში დამკვიდრება, როგორც გონებრივად, ისე სულიერად, ისე რომ მათი შერყევა ვეღარ იქნება შესაძლებელი — როგორც კი ღვთის ხალხი დაიბეჭდება და შეირყევს თავის მოემზადება, ეს მოხდება. მართლაც, ეს უკვე დაწყებულია. ღვთის სამსჯავროები უკვე ქვეყანაზეა, რათა გაფრთხილება მოგვცეს, რომ ვიცოდეთ, რა მოდის.“
Manuscript Releases, ტომი 10, 252.

დაბეჭდვა აღნიშნავს ნიშანს, რომელიც თავდაპირველად ადამიანთა მიერ ვერ იხილება, მაგრამ შემდგომში ყველასთვის ხილული ხდება. როდესაც ღვთის ხალხი იღებს შუალამის ძახილის უწყებას, რაც წარმოდგენილი იყო იმ „საიდუმლოთი“, რომელიც დანიელს მეორე თავში გამოეცხადა, ისინი იღებენ მხეცის ხატის იმ „საიდუმლოს“, რომელსაც მიჰყავს მხეცის ნიშანთან, რომელსაც მოაქვს ღვთის სასამართლო, რომელიც ისლამის მეშვეობით აღსრულდება. ეს ხდება იმ დროს, როდესაც იზრდება „უიმედობის, ომისა და სისხლისღვრის სული“. ეს დრო ახლავს. ეს ხდება მაშინ, როდესაც ადვენტიზმის წინამძღოლებს ლაოდიკიური სიბრძნის გამო დანახვა არ ძალუძთ. დაბეჭდვის პროცესის განმავლობაში, რომელიც საბოლოოდ სრულდება შუალამის ძახილში, ბეჭედი აღიბეჭდება ბრძენ ქალწულთა შუბლზე, მაგრამ იგი უხილავია. შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგო წარმოადგენენ მათ, ვინც ჭეშმარიტებაში განმტკიცდნენ, როგორც ეს ნაბუქოდონოსორთან მათი დიალოგის მეშვეობით არის წარმოჩენილი.

ნაბუქოდონოსორმა მიუგო და უთხრა მათ: ნუთუ მართალია, შადრაქ, მეშაქ და აბედნეგო, რომ ჩემს ღმერთებს არ ემსახურებით და არც იმ ოქროს ქანდაკებას ეთაყვანებით, რომელიც მე აღმართე? ახლა კი, თუ მზად იქნებით, რომ როგორც კი მოისმენთ ბუკის, სალამურის, ქნარის, სამკუთხედის, ფსალტირის, სტვირისა და ყოველგვარი საკრავის ხმას, დაემხოთ და თაყვანი სცეთ იმ ქანდაკებას, რომელიც მე გავაკეთე, კარგი; ხოლო თუ არ ეთაყვანებით, იმავე საათში ჩაგაგდებენ გავარვარებული ცეცხლოვანი ღუმელის შუაგულში; და რომელი ღმერთია ის, ვინც ჩემი ხელიდან გიხსნით? შადრაქმა, მეშაქმა და აბედნეგომ მიუგეს და უთხრეს მეფეს: ო, ნაბუქოდონოსორ, ამ საქმეზე შენთვის პასუხის გაცემა არ გვესაჭიროება. თუ ასეა, ჩვენს ღმერთს, რომელსაც ვემსახურებით, ძალუძს გვიხსნას გავარვარებული ცეცხლოვანი ღუმელიდან, და შენი ხელიდანაც გვიხსნის, ო, მეფეო. ხოლო თუ არა, იცოდე, ო, მეფეო, რომ შენს ღმერთებს არ ვემსახურებით და არც იმ ოქროს ქანდაკებას ვეთაყვანებით, რომელიც შენ აღმართე. დანიელი 3:14–18.

ამის შემდეგ სამი ღირსეული გამოავლენს ღვთის ბეჭედს, რომელიც ხილვადია. მხოლოდ ისინი, რომელთაც პირველად შინაგანად აქვთ ის უხილავი ბეჭედი, მონაწილეობას მიიღებენ ღვთის ბეჭდის გამოვლენაში იმ ჟამს, როცა იგი ხილული უნდა იყოს.

მაშინ ნაბუქოდონოსორი რისხვით აღივსო, და მისი სახის იერი შეიცვალა შადრაქის, მეშაქისა და აბედნეგოს წინააღმდეგ; ამიტომ ბრძანა, რომ ქურა შვიდგზის მეტად გაეხურებინათ, ვიდრე ჩვეულებრივ ახურებდნენ. და უბრძანა თავისი ლაშქრის უმძლავრეს კაცებს, შეეკრათ შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგო და ჩაეგდოთ ისინი გიზგიზა ცეცხლის ქურაში. მაშინ ეს კაცები თავიანთი სამოსლით, შარვლებით, ქუდეებითა და სხვა შესამოსელით შეკრეს და გიზგიზა ცეცხლის ქურის შუაგულში ჩაყარეს. ამიტომ, რადგან მეფის ბრძანება სასწრაფო იყო და ქურა მეტად გახურებული, ცეცხლის ალმა იმ კაცები დახოცა, რომელთაც შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგო მიჰყავდათ. ხოლო ეს სამი კაცი — შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგო — შებორკილნი ჩავარდნენ გიზგიზა ცეცხლის ქურის შუაგულში. მაშინ მეფე ნაბუქოდონოსორი გაოცდა, სწრაფად წამოდგა და უთხრა თავის მრჩეველებს: განა

სამი კაცი არ ჩავაგდეთ შებორკილი ცეცხლის შუაგულში? მათ მიუგეს და უთხრეს მეფეს: ჭეშმარიტია, მეფეო. მან მიუგო და თქვა: აჰა, მე ვხედავ ოთხ კაცს, გახსნილს, ცეცხლის შუაგულში მავალთ, და მათ არავითარი ვნება არ აქვთ; ხოლო მეოთხის სახე ჰგავს ღვთის ძეს. დანიელი 3:19-25.

ორი მოწმე, რომელთაც განასახიერებენ შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგო, შემდეგ აღიმართებიან ნიშნად, და შემდეგ დაინახება ბეჭედი.

„სულიწმიდის საქმეა დაარწმუნოს ქვეყნიერება ცოდვის, სიმართლისა და სამსჯავროს შესახებ. ქვეყნიერება მხოლოდ მაშინ შეიძლება გაფრთხილდეს, როდესაც დაინახავს, რომ ისინი, რომელთაც სწამთ ჭეშმარიტებას, ჭეშმარიტებით არიან განწყობილნი, მოქმედებენ მაღალ და წმიდა პრინციპთა თანახმად და ამაღლებული, უზენაესი აზრით ცხადყოფენ გამმიჯნავ ხაზს მათ შორის, ვინც ღვთის მცნებებს იცავს, და მათ შორის, ვინც მათ ფეხქვეშ თელავს. სულის მიერ განწყობა აღნიშნავს სხვაობას მათ შორის, ვისაც ღვთის ბეჭედი აქვს, და მათ შორის, ვინც ყალბ მოსვენების დღეს იცავს. როდესაც გამოცდა მოვა, ნათლად გამოჩნდება, რა არის მხეცის ნიშანი. ეს არის კვირა დღის დაცვა. ისინი, ვინც ჭეშმარიტების მოსმენის შემდეგაც განაგრძობენ ამ დღის წმიდად მიჩნევას, ატარებენ ცოდვის კაცის ხელმოწერას, რომელმაც განიზრახა დროებისა და რჯულის შეცვლა. Bible Training School, December 1, 1903.

კვირის კანონის დროს, შეერთებული შტატები თავის წინასწარმეტყველურ საქმეს აღსასრულებლად გაერთიანებულ ერებს მიმართავს. მას დაეკისრება, რომ იმ სასწაულებით, რომელთაც აღასრულებს, ქვეყნიერება აცდუნოს, როგორც ეს სალომეს ცეკვით არის წარმოდგენილი. როცა იგი თავის მოტყუების ცეკვას შეასრულებს, ტვიროსის მეძავი თავის სიმღერებს იმღერებს, ხოლო ნაბუქოდონოსორის ორკესტრი მუსიკას დაუკრავს. შეერთებული შტატები სათავეში ჩაუდგება ქვეყნიერების იძულებას, რათა მან ეს სიმღერა მიიღოს და ხატის წინაშე თაყვანი სცეს.

და ვიხილე სხვა მხეცი, რომელიც ამოდიოდა მიწიდან; და ჰქონდა მას ორი რქა კრავის მსგავსი, და ლაპარაკობდა როგორც გველი. და იგი ახორციელებს პირველი მხეცის მთელ ძალაუფლებას მის წინაშე და აიძულებს მიწას და მასზე მცხოვრებთ, თაყვანი სცენ პირველ მხეცს, რომლის სასიკვდილო ჭრილობა განიკურნა. და იგი ახდენს დიდ სასწაულებს, ისე რომ ცეცხლიც კი ჩამოჰყავს ზეციდან მიწაზე ადამიანთა თვალწინ, და აცდუნებს მიწაზე მცხოვრებთ იმ სასწაულებით, რომელთა მოხდენის ძალაც მიეცა მხეცის წინაშე; ეუბნება მიწაზე მცხოვრებთ, რომ შექმნან ხატება იმ მხეცისა, რომელსაც მახვილისგან ჭრილობა ჰქონდა და გადარჩა. და მიეცა მას ძალაუფლება, სული შთაებერა მხეცის ხატებისთვის, რათა მხეცის ხატებას ელაპარაკა კიდევ და ისიც ექნა, რომ ყველა, ვინც არ სცემდა თაყვანს მხეცის ხატებას, მოეკლათ. და იგი აიძულებს ყველას — მცირესა და დიდს, მდიდარსა და ღარიბს, თავისუფალსა და მონას — რომ მიიღონ ნიშანი მარჯვენა ხელზე ან შუბლზე; და რათა ვერავინ შეძლოს ყიდვა ან გაყიდვა, თუ არა ის, ვისაც აქვს ნიშანი, ან მხეცის სახელი, ან მისი სახელის რიცხვი. აქ არის სიბრძნე. ვისაც გონიერება აქვს, გამოთვალოს მხეცის რიცხვი, რადგან ეს არის ადამიანის რიცხვი; და მისი რიცხვია ექვსას სამოცდაექვსი. გამოცხადება 13:11-18.

ეგვიპტე უკანასკნელ დღეებში წარმოადგენს სოფელს (მაშინ გაერთიანებული ერების მიერ მართულს), მაგრამ გამოთქმულია „ვაი“ (ისლამის სიმბოლო) მათ წინააღმდეგ (ამერიკის შეერთებული შტატები), რომლებიც ეგვიპტეს მიმართავენ შემწეობისათვის. როდესაც სამი ღირსეული ყმაწვილი ღუმელში იქნებიან ჩაყრილნი და გახდებიან დროშა სოფლისათვის, ის ღუმელი სინამდვილეში ნაბუქოდონოსორის ღუმელი არ არის.

ვაი მათ, რომელნიც ეგვიპტეში ჩადიან შეწევნისათვის; ცხენებს ეყრდნობიან და ეტლებს ესავიან, რადგან მრავალნი არიან, და მხედრებს, რადგან ძალზე ძლიერნი არიან; ხოლო ისრაელის წმიდას არ შეჰყურებენ და უფალს არ ეძიებენ! მაგრამ იგიც ბრძენია, და მოავლენს უბედურებას, და თავის სიტყვებს უკან არ წაიღებს; აღდგება ბოროტმოქმედთა სახლის წინააღმდეგ და უსჯულოების მოქმედთა შემწეობის წინააღმდეგ. ეგვიპტელნი კი კაცნი არიან და არა ღმერთი; მათი ცხენები ხორცია და არა სული. როცა უფალი თავის ხელს გაიწვდის, დაეცემა შემწე და დაეცემა შეწევნილი, და ყველანი ერთად დაილევიან. რადგან ასე მითხრა უფალმა: როგორც ლომი და ბოკვერი ლომისა ღმუის თავის ნადავლზე, როცა მწყემსთა სიმრავლეს მოუხმობენ მის წინააღმდეგ, არ შეძრწუნდება მათი ხმით და არ დამდაბლდება მათი ხმაურისაგან, ასევე ჩამოვა ცაბათთ უფალი საბრძოლველად სიონის მთისთვის და მისი ბორცვისთვის. როგორც ფრინველნი, მფრინავნი, ისე დაიფარავს ცაბათთ უფალი იერუსალიმს; დაიფარავს და იხსნის მას; გადაივლის და დაიცავს მას. მიუბრუნდით მას, ვისგანაც ღრმად განუდგნენ ისრაელის ძენი. რადგან იმ დღეს ყოველი კაცი მოისვრის თავის ვერცხლის კერპებს და თავის ოქროს კერპებს, რომლებიც თქვენმა საკუთარმა ხელებმა გაგიკეთათ საცოდავად. მაშინ ასურელი დაეცემა მახვილით, არა ძლევაშემოსილი კაცის მახვილით; და მახვილი, არა მდაბიო კაცისა, შთანთქავს მას; და თვითონ გაექცევა მახვილს, ხოლო მისი ჭაბუკნი დამარცხებულნი იქნებიან. და შიშისაგან გადავა თავის სიმაგრეში, და მისი მთავარნი შეძრწუნდებიან დროშის წინაშე, ამბობს უფალი, რომლის ცეცხლი სიონშია და რომლის ღუმელი იერუსალიმშია. ესაია 31:1-9.

იერუსალიმი არის ღუმელი, რომელსაც მსოფლიო შეხედავს, და ისინი იხილავენ მასში მოხეტიალე ოთხ კაცს.

მაშინ ნაბუქოდონოსორი მიუახლოვდა ცეცხლმოდებული გავარვარებული ღუმელის პირს, წარმოთქვა და თქვა: შადრაქ, მეშაქ და აბედნეგო, უზენაესი ღმერთის მსახურნო, გამოდით და აქ მოდით. მაშინ შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგო ცეცხლის შუაგულიდან გამოვიდნენ. და მთავრებმა, მმართველებმა, მხედართმთავრებმა და მეფის მრჩეველებმა, ერთად შეკრებილებმა, იხილეს ეს კაცები, რომელთა სხეულებზე ცეცხლს არავითარი ძალა არ ჰქონდა; არც თავზე თმა შემოწვიათ, არც მათი სამოსელი იყო შეცვლილი და არც ცეცხლის სუნი შეხებიათ. მაშინ ნაბუქოდონოსორმა წარმოთქვა და თქვა: კურთხეულ იყოს შადრაქის, მეშაქის და აბედნეგოს ღმერთი, რომელმაც მოავლინა თავისი ანგელოზი და იხსნა თავისი მსახურნი, რომელნიც მას ესავდნენ, და მეფის ბრძანება შეცვალეს და თავიანთი სხეულები გასწირეს, რათა არ ემსახურათ და თაყვანი არ ეცათ რომელიმე სხვა ღმერთისთვის, გარდა თავიანთი ღმერთისა. დანიელი 3:26-28.

შემდეგ ნაბუქოდონოსორმა კიდევ ერთი განკარგულება გამოსცა. ეს განკარგულება უკანასკნელ დღეებში საბოლოო განკარგულებას განასახიერებს. იგი გამოსცემს სასიკვდილო განკარგულებას, რომელიც, ზეცის ღმერთის ამაღლების მის უმწეო მცდელობაში, სინამდვილეში სამყაროს აღსასრულისას სასიკვდილო განკარგულების წინასწარმეტყველური სიმბოლოა. ნაბუქოდონოსორი, რომელიც სამყაროს აღსასრულისას მეფეს წარმოადგენს, სიმბოლოა გველეშაპის იმ ათი მეფისა, რომლებიც რომის მეძავთან მრუშობენ. წინასწარმეტყველურ სცენარში შემდეგი განკარგულება სასიკვდილო განკარგულებაა, და მიუხედავად იმისა, რომ ნაბუქოდონოსორი თავისი დროისთვის აცხადებს ამას, იგი სინამდვილეში უკანასკნელ დღეებში სამმაგი კავშირის უკანასკნელ განკარგულებას წარმოადგენს. ეს განკარგულება არის სასიკვდილო განკარგულება, რომელიც ძალაში შედის მადლის კარის დახურვის შემდეგ, მაგრამ ღვთის ერის წინააღმდეგ არასოდეს აღსრულდება.

ამიტომ ვცემ ბრძანებას, რომ ყოველი ხალხი, ტომი და ენა, ვინც რამეს უჯეროს იტყვის შადრაქის, მეშაქის და აბედნეგოს ღმერთის წინააღმდეგ, დაიჭრება ნაწილებად და მათი სახლები ნაგავსაყრელად იქცევა, რადგან არ არის სხვა ღმერთი, რომელსაც ძალუმს ასე იხსნას. მაშინ მეფემ შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგო ბაბილონის სამთავროში აღამაღლა. დანიელი 3:29, 30.

ახლა ჩვენ უკვე საკმარისად შევითანეთ ჩანაწერში დანიელის პირველი სამი თავიდან, რათა დავიწყოთ ჩვენი განხილვა მეოთხე და მეხუთე თავებისა, რომელთაც მართავს წინასწარმეტყველური პრინციპი — „გამეორება და გაფართოება“. დანიელის მეოთხე თავი განსაზღვრავს 1798 წელს და დედამიწის მხეცის დასაწყისს, ხოლო დანიელის მეხუთე თავი განსაზღვრავს საკვირაო კანონს და დედამიწის მხეცის დასასრულს, როდესაც იგი დრაკონივით ლაპარაკობს. ეს ორი თავი პირველ სამ თავთან ერთად უნდა იქნეს შეკავშირებული „სტრიქონი სტრიქონზე“, რათა აიგოს სამ ანგელოზთა უწყებების სტრუქტურაზე. ამ მიზეზით, ჩვენ პირველად გულდასმით განვსაზღვრავთ „სტრიქონი სტრიქონზე“ პრინციპს.

შემდეგ სტატიაში გავაგრძელებთ.

„ბელშაცარს მრავალი შესაძლებლობა მიეცა, რათა სცოდნოდა და აღესრულებინა ღვთის ნება. მან იხილა, როგორ განიდევნა მისი პაპა, ნაბუქოდონოსორი, ადამიანთა საზოგადოებიდან. მან იხილა, როგორ წაერთვა ის გონება, რომლითაც ამაყი მონარქი ქადოდა, მისივე მომნიჭებლის მიერ. მან იხილა, როგორ იქნა მეფე განდევნილი თავისი სამეფოდან და ველის მხეცთა თანამგზავრად ქცეული. მაგრამ ბელშაცარის გართობისა და თვითგანდიდების სიყვარულმა წაშალა ის გაკვეთილები, რომლებიც მას არასოდეს უნდა დავიწყებოდა; და მან ჩაიდინა იმგვარი ცოდვები, როგორებმაც ნაბუქოდონოსორზე განსაკუთრებული სასჯელები მოიწვია. მან გაფლანგა მისთვის მადლით ბოძებული შესაძლებლობები და უგულვებელყო ხელმისაწვდომი საშუალებები, რომლითაც შეეძლო ჭეშმარიტებას გაცნობოდა. „რა უნდა ვქნა, რომ გადავრჩე?“ — ეს იყო კითხვა, რომელსაც დიდმა, მაგრამ უგუნურმა მეფემ გულგრილად აუარა გვერდი.“ Bible Echo, April 25, 1898.